

Domov>Denarni zahtevki>Zavarovanje premoženja med postopkom uveljavitve terjatve v državah EU

Zavarovanje premoženja med postopkom uveljavitve terjatve v državah EU

Portugalska

1 Katere so različne vrste ukrepov?

Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja so namenjeni zaščiti nekaterih pravnih položajev in lahko obsegajo (a)časne ukrepe s področja uporabe pravnega okvira za odrasle osebe s spremstvom, določenega z **zakonom št. 49/2018 z dne 14. avgusta 2018**, (b)časno skrbništvo nad lastnino odsotne osebe (člen 1021 zakonika o civilnem postopku), (c) imenovanje skrbnika *ad litem* (člen 17 zakonika o civilnem postopku) ali (d) ukrepe, potrebne za zaščito lastnine, ki zajema premoženje v mirovanju (člen 938 zakonika o civilnem postopku).

Namen ukrepov zavarovanja (tj. ukrepov, določenih s členom 362 in naslednjimi zakonika o civilnem postopku) je odpraviti tveganje resne ali nepopravljive škode za terjatev, dokler traja postopek (*periculum in mora*), in zagotoviti izvršitev pravnomočne sodbe (člen 2 zakonika o civilnem postopku).

Razen kadar sodišče odredi obrnitev legitimacije za vložitev tožbe v postopku v glavni stvari (*inversão do contencioso*), so postopki zavarovanja odvisni od vloženega pravnega sredstva za določitev terjatve, zaščitene z ukrepom zavarovanja (člen 364 zakonika o civilnem postopku); ti postopki varujejo ali začasno predvidevajo učinke končnega ukrepa ob domnevi, da bo sklep, izdan v postopku v glavni stvari, ugoden za tožnika.

Tveganje škode (*periculum in mora*) daje sodišču pravico, da predhodno in začasno obravnava materialno pravno razmerje, ki ga je nato treba proučiti podrobneje. Če ta predhodna ocena govori v prid tožniku, se odredijo ukrepi za zavarovanje pred tveganjem.

Ukrepi zavarovanja so namenjeni zagotovitvi praktičnega izida tožbe, preprečitvi resne škode ali napovedi uveljavljanja pravice, da bi se čim bolj uravnotežili interesi hitrosti in pravne varnosti.

Portugalsko civilno procesno pravo določa dve vrsti ukrepov zavarovanja:

(a) običajni ukrepi zavarovanja (členi 362 do 376 zakonika o civilnem postopku);

(b) posebni ukrepi zavarovanja (členi 377 do 409 zakonika o civilnem postopku).

Prve ureja člen 362 zakonika o civilnem postopku, ki določa, da če se kdo upravičeno boji, da bo druga oseba resno in nepopravljivo škodovala njegovi terjatvi, in če ne velja nobeden od ukrepov zavarovanja, ki jih določa zakon, lahko predlaga ustrezen ukrep zavarovanja ali predhodni ukrep za zagotovitev uveljavitve ogrožene pravice (člen 362(1) zakonika o civilnem postopku). Tožnikova terjatev lahko temelji na obstoječi pravici ali pravici, ki jo sodišče ugotovi v postopku, ki poteka ali bo začel (člen 362(2) zakonika o civilnem postopku). Običajni ukrepi zavarovanja se ne uporabljajo, če je namen zavarovati se pred nevarnostjo škode, ki je izrecno zajeta z drugim posebnim ukrepom (člen 362(3) zakonika o civilnem postopku).

Posebni ukrepi zavarovanja so tisti, ki so izrecno določeni v zakoniku o civilnem postopku ali v ločeni zakonodaji.

Naslednji posebni ukrepi zavarovanja so določeni v portugalskem zakoniku o civilnem postopku:

(a) *začasna vrnitev stvari* (člen 377 zakonika o civilnem postopku);

(b) *zadržanje poslovnih odločitev* (člen 380 zakonika o civilnem postopku);

(c) *začasna preživnina* (člen 384 zakonika o civilnem postopku);

(d) *začasna odškodnina* (členi 388 zakonika o civilnem postopku);

(e) *zaseg* (člen 391 zakonika o civilnem postopku);

(f) *prepoved opravljanja novih del* (člen 397 zakonika o civilnem postopku);

(g) *zamrznitev sredstev* (člen 403 zakonika o civilnem postopku).

2 Pod katerimi pogoji se lahko odredijo taki ukrepi?

Če se kdo upravičeno boji, da bo druga oseba resno in nepopravljivo škodovala njegovim pravicam, lahko zahteva ustrezen ukrep zavarovanja ali predhodni ukrep za zagotovitev učinkovitosti ogrožene pravice (člen 362(1) zakonika o civilnem postopku). Tožnikova terjatev lahko temelji na obstoječi pravici ali pravici, ki jo sodišče ugotovi v postopku, ki poteka ali bo začel (člen 362(2) zakonika o civilnem postopku).

Taki ukrepi se odredijo, če je obstoj pravice zelo verjeten in če obstaja dovolj utemeljeno tveganje, da bo ta pravica kršena (člen 368(1) zakonika o civilnem postopku). Vendar lahko sodišče ukrepe zavrne, če bi škoda, ki bi zaradi njihove uporabe nastala tožencu, znatno preseгла škodo, ki se ji želi tožnik z uporabo ukrepa izogniti (člen 368(2) zakonika o civilnem postopku).

Običajni ukrepi zavarovanja se lahko uporabijo samo, kadar ni posebnega ukrepa zavarovanja, ki bi bil ustrezen glede na dejansko stanje (člen 362(3) zakonika o civilnem postopku).

Za **neopredeljene ukrepe zavarovanja** iz člena 362 zakonika o civilnem postopku zato veljajo naslednji osnovni pravni pogoji:

(a) očitno obstoj pravice;

(b) utemeljena bojazen, da bi lahko druga oseba resno in nepopravljivo škodovala pravici tožnika (*periculum in mora*);

(c) praktična primernost ukrepa zavarovanja ali predhodnega ukrepa za zagotovitev učinkovitosti ogrožene pravice;

(d) želeni ukrep ne sme biti zajet z drugimi postopki zavarovanja.

Da sodišče odredi ukrepe zavarovanja, zadostuje, da na podlagi hitre preučitve ugotovi, da obstajajo trdni dokazi o zatrtjevanju pravici (*fumus bonis juris*) in upravičena bojazen, da bi zaradi časa, ki je potreben za dokončno rešitev spora, nastala nepopravljiva ali težko popravljiva škoda (*periculum in mora*).

Sodnik mora biti dovolj prepričan, da bo v postopku v glavni stvari odločeno v korist tožnika, saj se z ukrepi zavarovanja jasno poseže v pravni položaj toženca (člen 368(1) zakonika o civilnem postopku).

Kar zadeva **posebne ukrepe zavarovanja**:

(a) **začasna vrnitev stvari**: v primeru nasilnega ropu lahko lastnik zahteva, naj se mu njegovo premoženje začasno vrne, pri čemer se sklicuje na dejstva, povezana z lastnino, ropom in nasiljem. Sodnik lahko odredi vrnitev, ne da bi roparja pozval na sodišče ali zaslíšal, če na podlagi preučitve dokazov meni, da je tožnik imel lastnino, ki mu je bila nasilno odvzeta (členi 377, 378 in 379 zakonika o civilnem postopku);

(b) **zadržanje poslovnih odločitev**: če katero koli združenje ali gospodarska združba sprejme sklepe, ki so v nasprotju z zakonom ali aktom o ustanovitvi, lahko kateri koli partner v desetih dneh (od datuma sestanka, na katerem so bili sklepi sprejeti, ali datuma, ko je tožnik zanje izvedel, če ni bil ustrezno povabljen na sestanek), zahteva zadržanje izvajanja teh sklepov. Svoj status partnerja mora utemeljiti in dokazati, da bi lahko izvajanje sklepov povzročilo znatno škodo. Zahtevku je treba priložiti kopijo zapisnika sestanka, na katerem so bili sprejeti sklepi, kadar pa se sestanek ne zahteva po zakonu, se kopija tega zapisnika nadomesti z dokazili o sklepu (členi 380 do 383 zakonika o civilnem postopku);

(c) **začasna preživnina:** oseba, upravičena do preživnine, lahko zahteva določitev mesečnega zneska, ki bi ga morala prejemati v obliki začasne preživnine, če še ni bilo prvega dokončnega plačila. Ko sodišče prejme zahtevek za začasno preživnino, razpiše datum obravnave in stranki obvesti, da se morata obravnave udeležiti osebno ali pa ju mora zastopati pooblaščenec s posebnimi pooblastili za poravnavo. Odgovor na tožbo se predloži med samo obravnavo, sodnik pa si prizadeva doseči dogovor o določitvi preživnine, ki se nato potrdi s sodno odločbo (členi 384 do 387 zakonika o civilnem postopku). Če je katera od strank odsotna ali če se poskus dogovora izjalovi, sodnik odredi pridobivanje dokazov, preden izreče ustno sodbo, ki jo mora na kratko obrazložiti (člen 385(3) zakonika o civilnem postopku);

(d) **začasna odškodnina:** v povezavi z odškodninskimi zahtevki zaradi smrti ali telesne poškodbe lahko oškodovana stranka in tretje osebe, ki so morda upravičene do preživnine od oškodovane stranke, ter osebe, ki jim je oškodovana stranka plačevala preživnino v skladu z naravno obveznostjo, zahtevajo, naj se jim dodeli ustrezen denarni znesek v obliki mesečnega izplačila kot začasna odškodnina za škodo. Sodnik odobri zahtevani ukrep, če se dokažeta potreba kot posledica utrpele poškodbe in obveznost toženca, da povrne škodo. Začasno poravnavo, ki se upošteva pri končni poravnavi, pravično določi sodišče. To velja tudi za zadeve, v katerih odškodninski zahtevek temelji tudi na škodi, zaradi katere bi lahko bila resno ogrožena sredstva za preživljanje ali življenjske okoliščine oškodovane stranke. Zgoraj navedene točke, ki se nanašajo na začasno preživnino, se smiselno uporabljajo tudi za obravnavo tega ukrepa (členi 388 do 390 zakonika o civilnem postopku);

(e) **zaseg:** zaseg omogoča upniku, ki je upravičeno zaskrbljen, da ne bo dobil premoženja, s katerim se jamči poplačilo terjatve, da doseže sodni zaseg sredstev. Vložnik predloga za zaseg navede dejstva, ki podpirajo zahtevek in upravičujejo zadrževanje nevarnost, pri čemer navede seznam sredstev, ki naj bi se zasegla, in vse informacije, potrebne za izvedbo zasega. Če se zaseg zahteva zoper kupca dolžnikovega premoženja, vložnik, če se izkaže, da se nakup ni sodno izpodbijal, še vedno navede dejstva, na podlagi katerih bo izpodbijanje verjetno uspešno (členi 391 do 396 zakonika o civilnem postopku). Po preučitvi dokazov se zaseg odredi brez zaslišanja nasprotne stranke, če se pravne zahteve štejejo za izpolnjene (člen 393(1) zakonika o civilnem postopku).

V primeru zasega ladij ali njihovega tovora mora vložnik poleg izpolnjevanja splošnih zahtev, dokazati, da je zaseg dopusten glede na vrsto zahtevka (člen 394(1) zakonika o civilnem postopku). V tem primeru se zaseg ne izvede, če dolžnik upniku takoj zagotovi sprejemljivo varščino ali če sodnik v dveh dnevih meni, da je primerno, da se odhod plovila zadrži do zagotovitve varščine (člen 394(2) zakonika o civilnem postopku);

(f) **prepoved opravljanja novih del:** vsak, ki meni, da je kršena njegova izključna ali skupna lastninska pravica ali katera koli druga stvarna ali obligacijska pravica do rabe ali lastnine zaradi opravljanja novih del ali nove storitve, ki mu povzroča ali mu lahko povzroči škodo, lahko v 30 dneh od datuma, ko je za to izvedel, zahteva takojšnje prenehanje opravljanja del ali storitve. Tožnik lahko prepoved določi tudi neposredno zunajsodno, tako da nosilca projekta, ali če tega ni, odgovorno osebo ali njenega namestnika pred dvema pričama pozove k zaustavitvi del. Ta zunajsodna prepoved nima učinka, če se od sodišča v petih dneh ne zahteva potrditev (členi 397 do 402 zakonika o civilnem postopku);

(g) **zamrznitev sredstev:** kadar obstaja upravičena bojazen, da bo prišlo do izgube, prikrivanja ali izginotja premičnega ali nepremičnega premoženja ali listin, se lahko zahteva zamrznitev sredstev. Ta je odvisna od ukrepa za določitev sredstev ali dokazilo o lastništvu pravic nad zamrznjenimi sredstvi (členi 403 do 409 zakonika o civilnem postopku).

Ta ukrep lahko zahteva vsak, ki ima interes za ohranitev sredstev ali listin, čeprav lahko zaseg v zadevah, v katerih je treba zavarovati dediščino, zahtevajo samo upniki. Vložnik mora neposredno dokazati pravico na sredstvih in dejstva, zaradi katerih obstaja bojazen, da se bodo ta sredstva izgubila ali da bodo izginila. Če je pravica na sredstvih odvisna od tožbe, ki poteka ali jo je treba vložiti, mora tožnik sodišče prepričati o verjetni utemeljenosti zadevnega zahtevka. Sodnik po predložitvi potrebnih dokazov odobri ukrepe, če meni, da je brez njih tožnikov interes resno ogrožen.

2.1 Postopek

Razen za prepoved opravljanja novih del, ki jo je na začetku mogoče doseči v zunajsodnem postopku, potem pa je treba pri sodišču zahtevati potrditev (člen 397(2) in (3) zakonika o civilnem postopku), je treba za vse druge ukrepe zavarovanja najprej pri sodišču vložiti zahtevek, v katerem vložnik navede povzetek dokazov o ogroženih pravicah in utemelji bojazen pred škodo. V tem zahtevku se navedejo seznam največ petih prič in drugi zahtevani dokazi v skladu s členom 365 zakonika o civilnem postopku.

Na zahtevo lahko sodnik v sklepu o odreditvi ukrepa vložnika oprosti odgovornosti, da vloži tožbo v postopku v glavni stvari, če dokazi, predstavljeni v postopku, podpirajo trdno prepričanje, da zavarovana pravica dejansko obstaja, in če je vrsta odrejenega ukrepa ustrezna za rešitev spora (člen 369(1) zakonika o civilnem postopku). Za to oprostitve je mogoče zaprositi do konca zaključne obravnave. V zadevah, v katerih ni predhodnega kontradiktornega postopka, lahko toženec ugovarja zoper obrnitev legitimacije za vložitev tožbe hkrati z izpodbijanjem odrejenega ukrepa (člen 369(2) zakonika o civilnem postopku).

Pravila glede obrnitve legitimacije se smiselno uporabljajo za začasno vrnitev stvari, zadržanje poslovnih odločitev, začasno preživnino, prepovedi opravljanja novih del in druge ukrepe, določene z ločeno zakonodajo, ki po svoji naravi omogočajo dokončno rešitev spora (člena 376(4) zakonika o civilnem postopku).

Kadar ni pravne določbe za odreditev ukrepa zavarovanja brez zaslišanja toženca, tega zasliši sodišče, razen če bi bila zaradi zaslišanja resno ogrožena cilj ali učinkovitost ukrepa (člen 366(1) zakonika o civilnem postopku).

Če je toženec zaslišan pred odreditvijo ukrepa, je pozvan, naj v desetih dneh vloži ugovor. Poziv se nadomesti z obvestilom, če je toženec že prejel poziv v postopku v glavni stvari (člen 366(2) zakonika o civilnem postopku).

Če se je rok za ugovor iztekel in je bil toženec zaslišan, se po potrebi zagotovijo dokazi, ki jih zahteva ali določi sodišče (člen 367(1) zakonika o civilnem postopku).

Če toženec ni bil zaslišan in se ukrep odredi, je toženec o tej odločitvi uradno obveščen šele po njenem sprejetju (člen 366(6) zakonika o civilnem postopku).

Po prejemu uradnega obvestila ima na splošno pravico do pritožbe zoper odločbo o odreditvi, če meni, da ukrep glede na dejansko stanje ne bi smel biti odobren. Vloži lahko tudi ugovor, če želi navesti dejstva ali predložiti dokaze, ki jih sodišče ni upoštevalo in zaradi katerih ukrep zavarovanja ne bi bil več utemeljen ali bi se njegova utemeljenost zmanjšala (člen 372(1) zakonika o civilnem postopku).

Toženec lahko s katerim koli od zgoraj navedenih sredstev izpodbija odločitev o obrnitvi legitimacije za vložitev tožbe (člen 372(2) zakonika o civilnem postopku). Če toženec vloži ugovor, mora sodišče odločiti, ali naj se odrejeni ukrep ohrani, zmanjša ali preklic. Zoper to odločitev in po potrebi zoper ohranitev ali preklic obrnitve legitimacije za vložitev tožbe je mogoča pritožba, pri čemer je treba po potrebi predložiti dokaze, ki jih sodišče zahteva ali določi na lastno pobudo (člen 372(3) zakonika o civilnem postopku).

Kar zadeva krajevno pristojnost, člen 78 zakonika o civilnem postopku določa, da:

(a) se lahko zahtevki za zaseg in zamrznitev sredstev vložijo pri sodišču, pri katerem je treba začeti s tem povezan postopek, ali v kraju, kjer je premoženje, ali v enem od krajev, kjer je premoženje, če je premoženje v več krajih (člen 78(1)(a) zakonika o civilnem postopku);

(b) je v primeru prepovedi opravljanja novih del pristojno sodišče v kraju, kjer je treba opraviti delo (člen 78(1)(b) zakonika o civilnem postopku);

(c) je v primeru drugih ukrepov zavarovanja pristojno sodišče, pri katerem je treba vložiti s tem povezano tožbo (člen 78(1)(c) zakonika o civilnem postopku).

Če legitimacija za vložitev tožbe ni obrnjena, se postopek takoj po vložitvi tožbe združi z zadevno zadevo; če je bila tožba vložena pri drugem sodišču, se pošlje temu sodišču, ki je izključno pristojno za nadaljevanje postopka (člen 78(2) zakonika o civilnem postopku).

Če se ukrepi zavarovanja zahtevajo med tožbenim postopkom, je treba zahtevek vložiti pri sodišču, ki obravnava zadevno tožbo, razen če je bila zoper tožbo vložena pritožba. V tem primeru se združitev izvede šele po koncu postopka ali po vrnitvi spisa postopka v glavni stvari prvostopenjskemu sodišču (člen 364(3) zakonika o civilnem postopku).

Zastopanje po odvetniku je obvezno, če vrednost ukrepa presega 5 000,00 EUR ali če je dopustna pritožba, v skladu s členoma 58 in 1090 zakonika o civilnem postopku v povezavi s členom 44(1) zakona o organizaciji pravosodnega sistema.

Vrednost ukrepov zavarovanja se določi na naslednji način:

- (a) za začasno preživnino in začasno odškodnino na podlagi dvanajstkratnika zahtevanega mesečnega plačila (člen 304(3)(a) zakonika o civilnem postopku);
- (b) za začasno vrnitev stvari na podlagi vrednosti stvari, ki je bila odvzeta lastniku (člen 304(3)(b) zakonika o civilnem postopku);
- (c) za zadržanje poslovnih odločitev na podlagi obsega izgube (člen 304(3)(c) zakonika o civilnem postopku);
- (d) za prepoved opravljanja novih del in neopredeljene ukrepe zavarovanja na podlagi izgube, ki jo je treba preprečiti (člen 304(3)(d) zakonika o civilnem postopku);
- (e) za zaseg na podlagi zneska terjatve, poplačilo katere je treba zajamčiti (člen 304(3)(e) zakonika o civilnem postopku);
- (f) za zamrznitev sredstev na podlagi vrednosti zadevnih sredstev (člen 304(3)(f) zakonika o civilnem postopku).

2.2 Glavni pogoji

Pri presoji meril za odreditev ukrepa zavarovanja mora sodišče vedno preučiti, ali je bojazen utemeljena ter kako zahtevno in težko bo popraviti morebitno škodo. Presodi tudi primernost ukrepa zavarovanja ali predhodnega ukrepa v posamezni zadevi za varstvo domnevno ogrožene pravice. Ugotoviti mora, da bi lahko bila zaradi odlašanja ogrožena pravica.

Poleg tega preuči, ali postopek dejansko je oziroma bi lahko bil odvisen od tožbe, ki je vložena ali bo vložena v zvezi s pravico, zavarovano z ukrepom.

V takem postopku mora sodišče pridobiti uvodne dokaze (tj. manj natančne kot v postopku v glavni stvari), da je obstoj pravice, ki jo je treba zavarovati, dejansko verjeten in da je bojazen pred kršitvijo te pravice dovolj upravičena.

Vsi ukrepi zavarovanja se štejejo za nujne in imajo prednost pred vsemi drugimi nenujnimi sodnimi ukrepi (člen 363(1) zakonika o civilnem postopku), o njih pa je treba na prvi stopnji odločiti v največ dveh mesecih ali v 15 dneh, če toženca ni treba pozvati pred sodišče (člen 363(2) zakonika o civilnem postopku).

3 Cilj in predmet takih ukrepov

3.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet takih ukrepov?

Predmet ukrepov zavarovanja so lahko pravice ter premično in nepremično premoženje, ki niso v celoti ali delno izključeni z zakonom.

3.2 Kakšni so učinki takih ukrepov?

Ker ukrepe zavarovanja odredi sodišče, so zavezujoči za vse javne in zasebne subjekte ter imajo prednost pred ukrepi vseh drugih organov (člen 205(2) ustave Portugalske republike). Vsaki osebi, ki krši odrejeni ukrep zavarovanja, se naloži kazen za hudo kršitev, ne glede na morebitne izvršilne ukrepe (člen 375 zakonika o civilnem postopku).

3.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Tudi če je tožnik razbremenjen obveznosti vložitve tožbe v postopku v glavni stvari, člen 373 zakonika o civilnem postopku določa, da postopki zavarovanja prenehajo in da se morebitni odrejeni ukrep izteče:

- (a) če tožnik tožbe, od katere je odvisen ukrep, ne vloži v 30 dneh od datuma, ko je bil uradno obveščen o dokončnosti in pravnomočnosti odločbe o odreditvi ukrepa (člen 373(1)(a) zakonika o civilnem postopku);
- (b) če se po vložitvi tožbe postopek zaradi pritožnikove malomarnosti prekine za več kot 30 dni (člen 373(1)(b) zakonika o civilnem postopku);
- (c) če je tožba zavrnjena s pravnomočno odločbo (člen 373(1)(c) zakonika o civilnem postopku);
- (d) če je tožba zavrnjena iz postopkovnih razlogov in tožnik nove tožbe ne vloži pravočasno, da bi se izkoristili učinki predhodne tožbe (člen 373(1)(d) zakonika o civilnem postopku);
- (e) če je pravica, ki jo želi tožnik zavarovati, prenehala veljati (člen 373(1)(e) zakonika o civilnem postopku).

Takoj ko odločba o odreditvi ukrepa zavarovanja in obrnitvi odgovornosti za vložitev tožbe postane dokončna in pravnomočna, je toženec uradno obveščen, da je treba ne glede na pravila o porazdelitvi dokaznega bremena tožbo za izpodbijanje obstoja zavarovane pravice vložiti v 30 dneh od uradnega obvestila, sicer se šteje, da je bil z ukrepom spor rešen (člen 371(1) zakonika o civilnem postopku).

Enako velja, če se po vložitvi tožbe postopek prekine za več kot 30 dni zaradi tožnikove malomarnosti ali če je tožba zavrnjena iz postopkovnih razlogov in tožnik nove sodbe ne vloži pravočasno, da bi se izkoristili učinki predhodne tožbe (člen 371(2) zakonika o civilnem postopku).

Po pravnomočnosti odločbe v zadevi ukrepi zavarovanja prenehajo veljati (člen 371(3) civilnega postopka).

4 Ali se je zoper ukrep mogoče pritožiti?

Redna pravna sredstva so dopustna, če vrednost ukrepov presega zgornjo mejo vrednosti, za katero je pristojno sodišče, pred katerim se vlaga pritožba zoper odločbo, in če sporna odločba za pritožnika ni ugodna za znesek, ki presega polovico tega zneska (člen 629(1) zakonika o civilnem postopku). Prav tako se lahko vedno vloži pritožba zoper odločbo, ki se nanaša na vrednost ukrepov zavarovanja, z utemeljitvijo, da vrednost ukrepa zavarovanja presega zgornjo mejo vrednosti, za katero je pristojno sodišče, ki je sprejelo sporno odločbo (člen 629(3)(b) zakonika o civilnem postopku), in zoper predhodno zavrnitev prvotnega zahtevka za določitev ukrepa zavarovanja (člen 629(3)(c) zakonika o civilnem postopku).

Zoper odločbe o obrnitvi legitimacije za vložitev tožbe se je mogoče pritožiti samo v povezavi s pritožbami zoper odločbe o zahtevanih ukrepih; odločbe o zavrnitvi obrnitve so dokončne in pravnomočne (člen 370(1) zakonika o civilnem postopku).

Brez poseganja v zadeve, v katerih je pritožba vedno dopustna, pritožb zoper odločbe, ki odrejajo ukrepe zavarovanja, vključno s tistimi, ki odrejajo obrnitev legitimacije za vložitev tožbe, ni mogoče vložiti pri vrhovnem sodišču (*Supremo Tribunal de Justiça*) (člen 370(2) zakonika o civilnem postopku).

Odločbo o ukrepu zavarovanja lahko izpodbija:

katera koli stranka, ki v postopku ne uspe (člen 631(1) zakonika o civilnem postopku);

vsak, ki ni stranka v postopku, vendar ima zaradi postopka neposredno in dejansko škodo (člen 631(2) zakonika o civilnem postopku).

Za obravnavo pritožbe je pristojno drugostopenjsko sodišče v sodnem okrožju, kjer je sodišče, ki je izdalo sporno odločbo.

Rok za vložitev pritožbe je 15 dni od vročitve odločbe (člen 638(1) zakonika o civilnem postopku). Če je namen pritožbe tudi ponovna presoja evidentiranih dokazov, se rok podaljša za deset dni (člen 638(7) zakonika o civilnem postopku).

Pritožba zoper odločbo, s katero je ukrep brez pridržkov zavrnjen ali ni odrejen, ima odložilni učinek (člen 647(3)(d) zakonika o civilnem postopku). V drugih primerih ima samo devolutivni učinek.

Zakonodaja, ki se uporablja

Zakon št. 41/2013 z dne 26. junija 2013 – zakonik o civilnem postopku

Zakon št. 62/2013 z dne 26. avgusta 2013 – zakon o organizaciji pravosodnega sistema

Sorodne povezave

Dodatne informacije so na voljo na naslednjih spletiščih:

[Pravosodni portal](#)

[Generalni direktorat za pravosodno politiko](#)

[Portal CITIUS](#)

[Podatkovna zbirka pravnih dokumentov](#)

[Uradni list Portugalske](#)

Opomba:

Informacije, ki jih vsebuje ta informativni list, za kontaktno točko Evropske pravosodne mreže, sodišča ali druge subjekte in organe niso zavezujoče. Čeprav se ta informativni list redno posodablja, je še vedno treba preučiti ustrezno veljavno zakonodajo, katere razlaga v sodni praksi se lahko spremeni.

Zadnja posodobitev: 09/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.